

Uddannelse. De tre første Paragraffer er enslydende med den nugældende Lov, Nr. 42 af 3. Februar 1921, og dem er der derfor ingen Grund til at omtale. § 4 i den nugældende Lov, der gaar ud paa at indføre en Begrænsning af Lovens Gyldighed, er derimod udeladt i det her foreliggende Lovforslag, idet man mener, at der nu bør være Ro om Uddannelsen af disse Skovfogedelever, og at man har gjort de nødvendige Erfaringer, saa det ikke mere er nødvendigt at have en Tidsbegrænsning. Med disse Ord skal jeg anbefale ogsaa dette Lovforslag.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1925 til 31. Marts 1926.

Forhandlingen genoptoges.

Hendriksen: Forinden jeg gaar over til mit egentlige Indlæg i Debatten, ønsker jeg i Anledning af det ærede Medlem Hr. Sundbos Udtalelser i Gaar at slaa fast, at den Episode, der for et Par Dage siden fandt Sted i det kongelige Teater, og som udelukkende skyldtes den højtærede Undervisningsministers højt besynderlige Demonstration, var et Udslag ikke af partipolitiske, men urdanske Anskuelse og en Tankegang, der følte sig oprørt over det af den højtærede Undervisningsminister foretagne Forsøg paa af rent partipolitiske Grunde at undertrykke andres Tilkendegivelse af dansk Nationalfølelse.

Det ærede Medlem Hr. Sundbo talte i øvrigt om mangt og meget, bl. a. ogsaa om Vestkystfiskerne og deres Lyst til og Krav paa at deltage i Islandsfiskeriet samt om Klipfisk. Hvad det første Spørgsmaal om de vestjydske Fiskeres Deltagelse i Fiskeriet under Island angaar, ligger Sagen saaledes — og det forbavsende mig noget, at det ærede Medlem ikke kender noget til det, da han jo er gammel Esbjergborger —, at en tidligere Esbjergborger, der er en meget anset Mand — han bor nu ikke længere i Esbjerg, men i København —, Konsul Lauritzen, gjorde et Forsøg, der kostede mange Penge, for at faa Vestkystfiskerne interesseret i Islandsfiskeriet. Det ærede Medlem ankede over, at dansk Kapital intet havde gjort for at faa

de vestjydske Fiskere interesseret i dette Fiskeri, og at Kapital ikke var til Stede, naar de vestjydske Fiskere ønskede at gøre et saadant Forsøg. Men det er jo ganske urigtigt, netop fordi Konsul Lauritzen gjorde Forsøget. Forsøget mislykkedes, fordi de vestjydske Fiskere er uegnede til Islandsfiskeri. Det er muligt, at de en Gang i Fortiden har egnet sig for dette Fiskeri, men de egner sig ikke for det, som det drives i vore Dage.

Det ærede Medlems Udtalelser med Hensyn til Klipfisk var ogsaa noget besynderlige. Det ærede Medlem er ikke Købmand og heller ikke Fiskeproducent, og jeg skal derfor ikke holde ham alt for stærkt fast paa de Udtalelser, han fremsatte, men de var ikke rigtige. Forholdet er det, at man i de sidste Aar af Krigen og umiddelbart efter den som en Nødhjælp paa Vestkysten søgte at producere Klipfisk, men Forsøget mislykkedes, og det er opgivet nu. Aarsagen dertil er, at vi nu en Gang ikke herhjemme er egnet for Klipfiskeproduktion. Der er mange Grunde, der taler mod en saadan Produktion, men dem bliver det for vidtløftigt at komme ind paa her.

Det ærede Medlem Hr. Sundbo talte om Klipfisketørrerierne i København. Det er ganske rigtigt, at der er nogle saadanne; der er flere ret betydelige. Men Sagen er den, at alle disse Klipfisketørrerier arbejder med et Raastof, der ikke stammer fra Vestkysten af Jylland, men udelukkende fra Færøerne og Island og i et ganske enkelt Tilfælde fra Norge. Det er færøsk og islandsk Saltfisk, der sendes hertil med Damperne, og som her i Tørrerierne i København bliver til det, vi forstaaer ved Klipfisk, men som desværre for en alt for lille Dels Vedkommende konsumeres her i Landet — for Klipfisk er en sund og god og nærende Spise; for Hovedpartens Vedkommende eksporteres den saaledes her i Landet færdigvirkede Klipfisk til det sydlige Udland, hovedsagelig til Middelhavslændene.

Jeg skal derefter gaa over til de Spørgsmaal, der særlig har kaldt mig frem. For den danske Handelsstand er de Forhold, der i Øjeblikket gør sig gældende, overmaade vanskelige at arbejde under, og jeg vil derfor stærkt advare mod at forøge disse Vanskeligheder yderligere. Jeg fremfører denne Advarsel allerede her paa nærværende Tidspunkt, fordi man fra det høje Ministeriums Side har bebudet Fremsættelsen af flere Lovforslag, der direkte tager Sigte paa Byerhvervene, specielt paa Handelsstanden, og som, hvis de vedtages,